

den korte tid, der har været for Folketinget til at behandle sagen.

Dansk Folkeparti mener, at Danmark i forbindelse med krigen på det vestlige Balkan fortsat bør sende nødhjælp, hospitalsudstyr og oprette flygtningelandsbyer og sende mobile flygtningelandsbyer, som kan hjælpe flygtningene i nærområdet, men Danmark skal ikke ved hjælp af flere krigsstyrker yderligere forlænge død og ødelæggelse på det vestlige Balkan.

Et tredje mindretal inden for mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) skal henvise til beslutningsforslagets bemærkninger side 3, spalte 1, pkt. 6, hvori det hedder, at »Et dansk maritimt bidrag bør ses i sammenhæng med de øvrige danske bidrag i forbindelse med NATO's indsats på det vestlige Balkan«. Dermed har man også begrundelsen for, hvorfor mindretallet ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget.

For hvordan går det med NATO's såkaldte »indsats« på det vestlige Balkan?

Jo, aktionen har formået at forværre det politiske klima i verden og især i forhold til Rusland og Kina.

Aktionen har formået at sætte FN endnu mere ud på et sidespor.

Aktionen har formået at destabilisere hele Balkanregionen.

Derudover har aktionen formået at skabe massive ødelæggelser i Serbien, dræbe tusindvis af civile og ødelægge et par ambassader eller tre.

Så kunne man måske hævde, at det kunne være acceptabelt, hvis målet med aktionen blev nået. Man kunne måske se det som en nødvendig omkostning, hvis kosova-albanerne blev forsvaret imod etnisk fordrivelse.

Men hvordan er det så gået?

Jo, fra at have 250.000 internt fordrevne, før NATO's krig startede, så er der nu over 1 million eksternt fordrevne.

Derudover har vi set massakrer, tortur og voldtægter i et enormt omfang, uden at NATO har rørt en finger for at forhindre dette.

Der er ikke én eneste mindre, som er blevet massakreret, ikke én eneste mindre, som er blevet voldtaget, og ikke én eneste mindre, som er

blevet tortureret takket være NATO's indsats. Snarere tværtimod.

Situationen er gået fra slem til værre. Efterhånden står vi med et resultat, som kun de mest nationalistiske kræfter i Beograd har drømt om: Et Kosova uden kosova-albanere. Det er mildest talt ikke særlig godt.

Dertil kommer, at alle de påstande, som nu fremsættes, om, at NATO kæmper for at få kosova-albanerne tilbage, ikke kommer til at holde.

Ingen kan i dag stille sig op og sige, at kosova-albanerne kommer tilbage i år eller næste år. Ødelæggelserne er for omfattende.

Hvis vi kigger på selve forslaget om en olieblokade, så er det lidt latterligt. Den skal kun standse skibe fra lande, som støtter blokaden. Den skal ikke standse skibe fra de lande, som ønsker at overtræde blokaden.

Men derudover må man stille spørgsmålet: Hvad vil olieembargoen egentlig hjælpe?

Det bør man kunne svare på, når man nu vil sende et krigsskib af sted for at håndhæve en olieembargo. Indtil videre har Folketinget ikke fået nogen argumenter for, at embargoen vil hjælpe. Hvis den virkelig ville hjælpe, hvad er så argumentet for, at denne blokade ikke blev gennemført tidligere eller i hvert fald i forbindelse med, at NATO gik i gang med at bombe?

Er det virkelig sådan, at disse paradegeneraler, som fører denne krig, har siddet og diskuteret, hvordan man kunne bombe olieanlæg, men glemte, at der samtidig blev sejlet olie ind?

Er det virkelig niveauet for denne krig? Det lyder mildest talt ikke betryggende.

Mindretallet ved godt, at regeringen ikke kan lide, at der stilles den slags spørgsmål. For så bliver vi beskyldt for at være bagkloge, og bagklog er noget af det værste, man kan være i forhold til denne konflikt. Regeringen synes nemlig, at det er bedre at fortsætte derudad med hovedet under armen. Det vil også ske med vedtagelse af dette beslutningsforslag. Problemet er blot, hvem det hjælper.

Som sædvanlig, når Danmark går i krig, er ministrenes svar på Forsvarsudvalgets spørgsmål af ualmindelig ringe kvalitet, jf. svaret på spørgsmål 8 og 32.